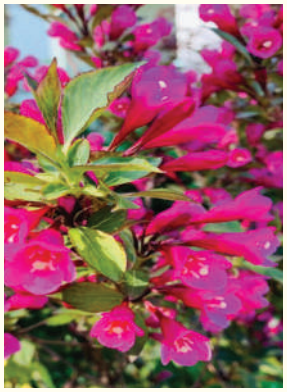
Anul IV

Nr. 1(6)/ noiembrie 2025

MUGURI DE GÂND

Număr aniversar – 140 ani de la înființarea școlii

LICEUL TEHNOLOGIC DE
SILVICULTURĂ ȘI AGRICULTURĂ
"CASA VERDE"

Anul IV, Nr. 1(6)/ noiembrie 2025 „*Casa Verde*" – 140 de ani de rădăcini adânci și aripi deschise

„Din rădăcini crește viitorul. Din iubirea pentru natură se naște educația."

Tradiție ce respiră prin oameni

Prof. dr. NICOLETA TRANDAFIR
Director adjunct

Există locuri care nu se definesc prin ziduri, ci prin lumina care le străbate. Prin chipurile celor care le-au locuit, prin vocile care s-au auzit în clase și prin emoția care a dăinuit peste timp. **Liceul Tehnologic de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde" din Timișoara** este un astfel de loc — o școală care trăiește dincolo de timp, ce respiră istorie, cultivă valori și crește oameni.

A vorbi despre „Casa Verde" înseamnă a vorbi despre **întâlnirea dintre om și natură**, dintre știință și simțire, dintre tradiție și modernitate.

De 140 de ani, școala noastră a fost martoră la transformările unei lumi mereu în mișcare, fără să-și piardă rădăcinile. Aici, educația și natura își dau mâna pentru a forma caractere, pentru a cultiva echilibrul și respectul față de viață în toate formele ei.

RĂDĂCINI ÎN INIMA PĂDURII VERZI

Așezată în preajma **Pădurii Verzi,** școala noastră poartă în chiar numele ei simbolul stabilității și al renașterii. Într-o lume în care uneori valorile se clatină, „*Casa Verde*" și-a păstrat verticalitatea.

Ca orice pădure, a avut de înfruntat vânturi și încercări. Au fost momente în care existența ei a fost pusă sub semnul întrebării, când voci pripite au sugerat că nu mai este nevoie de pădurari sau de oameni ai naturii.

Dar școala aceasta, înrădăcinată adânc în pământul Timișoarei, **a dovedit că rădăcinile nu pot fi smulse atunci când se hrănesc din tradiție, din credință și din rost.**

Ca în viața oricărei instituții de tradiție, au existat crize – unele economice, altele politice – dar ele au fost trecătoare, pe când valoarea rămâne.

O școală așezată într-un parc dendrologic, care educă generații în spiritul respectului pentru natură, ar trebui **sprijinită să crească, nu să fie tăiată din rădăcini.** Pentru că în vremuri nesigure, o instituție precum „Casa Verde" este un reper de stabilitate, un arbore care oferă umbră și sens comunității.

„Pădurile nu se apără doar prin legi, ci și prin școli. Și cât timp va exista Casa Verde, Timișoara va avea suflet verde."

EDUCAȚIA PENTRU UN VIITOR VERDE

Într-o perioadă în care omenirea se confruntă cu provocări globale — schimbări climatice, degradarea ecosistemelor, epuizarea resurselor — existența unui asemenea profil educațional devine **un act de responsabilitate față de viitor.**

Uniunea Europeană, prin **Pactul Verde European (European Green Deal),** și-a propus ca până în 2050 să transforme continentul nostru într-o economie neutră climatic. În centrul acestei viziuni se află pădurile, solul, apele și oamenii care le îngrijesc.

Directivele europene recente — *Legea restaurării naturii* și *Regulamentul privind produsele fără defrișare* — cer profesioniști dedicați, competenți și empatici, oameni care să facă posibilă tranziția către o lume sustenabilă.

„Pădurea, animalele, aerul și pământul sunt cartea deschisă din care învață elevii noștri să iubească viața."

„Casa Verde” este locul unde acești oameni prind contur — acolo unde știința devine vocație și unde vocația se transformă în misiune.

SPECIALIZĂRI CARE DAU SENS LUMII DE MÂINE

Profilul școlii noastre este o simfonie a naturii și a tehnicii, o punte între tradiție și progres: **Tehnician în silvicultură și exploatări forestiere**, **Tehnician veterinar, Tehnician ecolog și protecția calității mediului** și nivelul profesional **Mecanic agricol.**

Tehnicianul în silvicultură și exploatări forestiere este păstrătorul pădurii, gardianul verde al echilibrului natural. El coordonează lucrări de regenerare, îngrijire și exploatare durabilă a fondului forestier, protejează flora și fauna, veghează asupra vieții sălbatice și asigură respectarea legislației silvice. Prin competențele sale, devine parte din efortul european de a restaura ecosistemele și de a proteja biodiversitatea — una dintre marile misiuni ale *Pactului Verde European*.

Tehnicianul veterinar este apărătorul tăcut al lumii necuvântătoarelor. El se dedică menținerii sănătății animalelor, aplicării normelor de siguranță sanitar-veterinară, îngrijirii și protejării speciilor domestice. Este o meserie a răbdării și a compasiunii, care cultivă în elevi o înaltă conștiință a grijii și a respectului față de viață.

Tehnicianul ecolog și protecția calității mediului este specialistul care privește planeta ca pe un organism viu. El monitorizează calitatea apei, aerului și solului, analizează efectele antropizării și contribuie la aplicarea politicilor europene privind protejarea mediului. În contextul *Strategiei Naționale pentru Educație de Mediu și Schimbări Climatice 2023–2030*, această specializare devine indispensabilă: pregătim tineri care nu doar cunosc legile naturii, ci le apără și le respectă.

Mecanicul agricol este mâna pricepută care pune în mișcare roțile progresului. El întreține, repară și operează mașinile care lucrează pământul, transformând știința în eficiență și tehnologia în rod. Este continuatorul unei tradiții, dar și mesagerul unei agriculturi moderne, inteligente și sustenabile.

Împreună, aceste specializări formează esența „*Casei Verzi*” — un loc unde educația profesională devine o formă de iubire pentru natură și pentru oameni.

O COMUNITATE CARE CULTIVĂ VALORI

„*Casa Verde*” este o comunitate vie, în care profesorii nu doar predau, ci inspiră. Ei sunt **meșteșugarii ai spiritului**, care aprind curiozitatea, încurajează perseverența și formează caractere. Sunt oamenii care și-au pus amprenta asupra zecilor de generații, păstrând vie viziunea unei școli reprezentative pentru învățământul tehnologic din vestul României.

Astăzi, în acord cu *Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă 2030*, *„Casa Verde”* rămâne fidelă principiilor educației verzi: sustenabilitate, inovație, respect pentru resurse și colaborare cu comunitatea.

„Educația este cea mai frumoasă formă de continuitate. Prin ea, păstrăm vie legătura dintre trecut și viitor.”

MISIUNE, VIZIUNE, INIMĂ

Misiunea noastră este de a oferi o educație de calitate, modernă și empatică, care să pună în centrul procesului **elevul și nevoile lui de a învăța, de a crește și de a visa.**

Viziunea noastră este aceea de a fi un **centru de excelență educațională și profesională,** un reper al învățământului tehnologic din vestul țării, un loc unde fiecare tânăr își găsește direcția și încrederea în propriul potențial.

DRAGI ELEVI, DRAGI ABSOLVENȚI...

Dragi elevi, care aţi crescut şi aţi înflorit sub ramurile „Casei Verzi”, voi sunteţi mărturia vie că această şcoală îşi împlineşte menirea.

Prin voi, munca noastră a prins rădăcini. Vă regăsim în fiecare arbore plantat, în fiecare fermă, laborator sau birou în care duceţi mai departe valorile acestei şcoli.

Oriunde v-aţi afla, purtaţi cu voi o parte din spiritul locului — acel amestec de demnitate, competenţă şi modestie care ne defineşte.

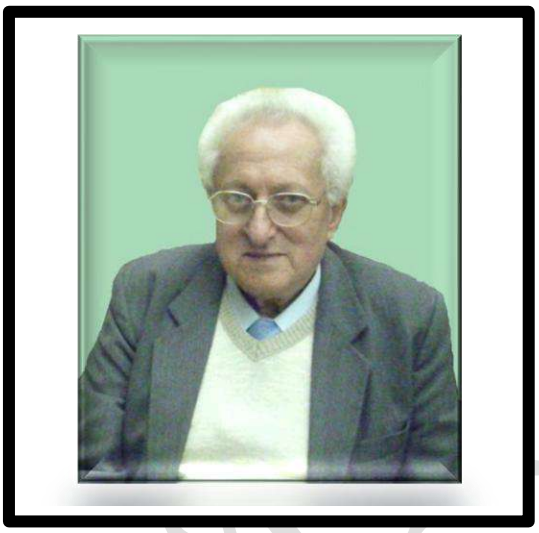
Voi sunteţi continuarea poveştii noastre.

Şi vouă, dragi tineri care vă gândiţi să ne fiţi alături, vă spunem: aici veţi găsi mai mult decât o şcoală — veţi găsi o **familie.** Veţi învăța să îmblânziți natura fără să o răniți, să lucraţi cu tehnologia fără să uitaţi umanitatea, să visaţi la un viitor în care munca are sens şi devine bucurie. Veţi descoperi că educaţia poate fi o aventură a inimii, că învățarea nu înseamnă doar efort, ci şi lumină, şi că aici, la „Casa Verde”, fiecare pas este o creştere. *„Pentru cei care au fost, pentru cei care sunt, şi pentru cei care vor veni — «Casa Verde» rămâne acasă.”*

ANIVERSAR

IN MEMORIAM

Profesor inginer LADISLAU KOCSIS - 1934-2021

KOCSIS MIHAELA, bibliotecară , specialist BSI-
Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură *"Casa Verde"*

Au trecut 4 ani de când prof.ing. Ladislau Kocsis a trecut în nefiinţă, după o îndelungată suferinţă…

În memoria celui căruia port în suflet mândria de a-i fi fiică, aş vrea să prezint succint câteva crâmpeie din viaţa pământeană, curmată într-un mod tragic, nedrept…

Tata face parte cu siguranţă din istoria şcolii, una scrisă, dar încă vie.. Mulţi l-au cunoscut personal, unii doar au auzit de el; generaţii întregi i-au fost elevi, poate s-au întrebat de ce una din clădirile şcolii îi poartă numele… În anul 2005, cu prilejul împlinirii a 120 ani de existenţă a şcolii, clădirile şcolii au dobândit identitate nominală. Direcţiunea şcolii de la vremea respectivă, prin prof.ing. Mariana Eftimie, a hotărât ca patru din cele cinci clădiri să poarte numele unor dascăli de specialitate care au marcat devenirea unor întregi generaţii de silvicultori. Una dintre ele a primit numele vila prof.ing. Ladislau Kocsis, fiind locul în care tata a avut cabinetul de specialitate.

Tata şi-a început desăvârşirea educaţională în Şcoala Silvică, a parcurs practic toate etapele formării, începând cu cea de elev pentru a ajunge la cea de dascăl.

S-a născut în localitatea Neudorf, judeţul Arad, pe data de 4 august 1934. A copilărit în satul natal, hoinărind şi jucându-se mai ales în pădurea-parc de lângă sat. Atunci a simţit prima dată atracţia către natură, uimit fiind de perfecţiunea şi puritatea ei...Cele patru clase primare le-a urmat în anii 1941 – 1945 în satul natal, întâmpinând mari greutăţi din cauza războiului. În urma finalizării şcolii printr-un examen, s-a înscris la Liceul Piarist din Timişoara. A urmat cursurile şcolii în perioada 1945 – 1948. Dragostea pentru pădure şi dorinţa de a afla cât mai mult din tainele ei i-au influenţat decizia privind continuarea studiilor la Şcoala Silvică de la Pădurea Verde din Timişoara. Aflase că acolo se înfiinţase Şcoala Medie Tehnică în urma Reformei învăţământului din 1948. Finalizarea studiilor în urma unui examen de stat îi aducea prima victorie repurtată pe un tărâm care începea încet-încet, să-i dezvăluie din tainele sale. Prin diploma de Tehnician de specialitate în Cultura pădurilor, avea dreptul de a accede la orice facultate. Firesc, simţea nevoia să meargă mai departe...A ales Facultatea de Silvicultură din Câmpulung-Moldovenesc, pe care a urmat-o între anii 1952 – 1957. În anul 1953, această facultate s-a comasat cu Facultatea de Silvicultură din oraşul Braşov (numit Stalin în acei ani).

Cei mai mulţi ani ai studenţiei i-a petrecut într-un loc binecuvântat, cu un amplasament pitoresc, la poalele Tâmpei, ce străjuia falnic Braşovul. Depărtarea de casă, de cei dragi, era compensată prin mândria de a fi înfăptuitorul propriului vis. Examenul de absolvire avea să îi materializeze visul prin oferirea diplomei de inginer silvic,

specializarea Silvicultură. În urma repartiţiei – cum se practica în acei ani, a fost încadrat la Ocolul Silvic Sasca-Montană, pe data de 01.08.1957, ca inginer silvic. A activat aici până în 15.01.1959, când a fost numit inginer-şef la Bocşa Montană. De ce acolo? Pentru că, în anul 1959, în urma unei Hotărâri Ministeriale, Ocolul Silvic Sasca Montană s-a unit cu Ocolul Silvic Bocşa Montană.

Toamna anului 1959, mai precis data de 15 octombrie, avea să reprezinte primul impact cu Centrul Şcolar Silvic din Timişoara. Fusese transferat acolo ca profesor de specialitate. A fost atras de acest loc de la bun început...Motivul? Poate locul în care era amplasat, în mijlocul naturii...poate gândul la istoricul şcolii, ştiind că avea deja o puternică tradiţie – de peste 70 de ani...ori poate simplul fapt că se întorcea ca dascăl într-un loc în care până nu demult fusese elev...

A activat în această unitate până pe data de 01.01.1984, când am fost încadrat ca inginer silvic principal la Ocolul Silvic Timişoara, având ca sarcină de serviciu predarea orelor de specialitate în cadrul Grupului Şcolar Silvic Timişoara. 1 decembrie 1984 aducea reîncadrarea ca profesor de specialitate la Grupul Şcolar Silvic Timişoara. A activat până în 01.09.1996 când s-a pensionat la limită de vârstă. A continuat să predea la clasă până în 30.04.2002, prin cumul de funcţii. După această dată a predat în calitate de colaborator la cursurile de calificare adulţi – profilul Pădurari silvici.

A predat discipline de specialitate silvică timp de 51 de ani fără întrerupere. Dacă la aceşti ani adaug cei 4 ani cât a fost elev, pot spune că pe tatăl meu a petrecut în această unitate nu mai puţin de 55 de ani!

În tot acest timp îndelungat, activitatea principală a fost predarea disciplinelor de specialitatea ca: Topografie forestieră, Transporturi forestiere, Organe de Maşini şi Rezistenţa materialelor, Tehnologia exploatărilor forestiere, Dendrometrie şi Studiul lemnului, Desen tehnic şi topografic etc. În cadrul comisiei metodice de specialitate a cărui preşedinte a fost vreme îndelungată, a desfăşurat numeroase activităţi: colaborarea la întocmirea programelor şcolare, coautor la redactarea manualelor şcolare de Silvicultură pentru licee silvice şi Exploatări forestiere, clasa a XII-a, capitolul Topografie forestieră, amenajarea şi dotarea cabinetelor de Topografie, Dendrometrie şi Studiul lemnului cu instrumente de măsură, utilaje folosite la doborârea arborilor, tabele de cubaj, colecţie de eşantioane de lemn cu şi fără defecte, aparate de proiecţie, planşe etc., îndrumător al activităţilor practice din şcoală prin întocmirea orarului de practică, evidenţa lucrărilor executate în cadrul orelor de instruire, asigurarea efectuării temelor prevăzute în programele şcolare.

În afara şcolii sau a catedrei au existat o serie de activităţi colaterale:

- inspecţii ale profesorilor de specialitate şi maiştrilor instructori silvici înscrişi pentru obţinerea definitivării în învăţământ şi gradul didactic II, având decizia corespunzătoare în acest sens;
- participarea la inspecţiile de fond efectuate şcolilor silvice din ţară;
- antrenarea echipajelor participante la Concursurile pe meserii Poliatlon silvic faza naţională şi internaţională (proba de cubare a arborilor în picioare şi lemn doborât), obţinând numeroase premii. A fost arbitru la proba de cubare a arborilor şi lemnului doborât (lemn rotund) la aproape toate concursurile naţionale.
- coautor la întocmirea Monografiei Şcolii Silvice din Timişoara, atât la ediţia din anul 1980 (nepublicată, redactată la maşina de scris doar) cu ocazia centenarului şcolii (prima Monografie a şcolii), cât şi la cea publicată cu ocazia aniversării a 120 ani de existenţă, apărută la Editura Mirton din Timişoara, în anul 2005;
- perfecţionări: curs de pregătire pentru obţinerea definitivatului în învăţământ şi susţinerea examenului de definitivat - sesiunea iulie 1963, examen pentru obţinerea

gradului didactic II specialitatea Silvicultură - sesiunea decembrie 1972, curs de perfecţionare - specialitatea Silvicultură 1981, Universitatea Braşov.

Ca afiliere profesională, a fost membru al Progresului Silvic filiala Timiş; de asemenea, membru al Asociaţiei Silvicultorilor Proiectanţi Uniţi din România (A.S.P.U.R.).

Indiferent de perioada parcursă, de locul în care l-au purtat paşii vieţii sau de atribuţia pe care o avea, simţea în străfundurile fiinţei că nu avea voie să uite un aspect esenţial: faptul că a evoluat prin propriile strădanii, prin dorinţa permanentă de autoperfecţionare, de autodepăşire. Citându-l pe Samuel Butler, pot spune că a conştientizat faptul că *„viața e la fel cum ai interpreta în public un solo de vioară, învățând știința instrumentului pe măsură ce cânți".* Mai mult, simţea că avea datoria morală de a împărtăşi şi altora din cunoştinţele acumulate, trăind practic pentru semenii săi.

Aş dori să cred că tata va rămâne viu în memoria tuturor aşa cum a fost o viaţă întreagă: un exemplu demn de urmat, **un Om integru, bun, devotat, profesionist**… Fie-i amintirea veşnică…

Instantanee de la dezvelirea plăcii ce conferă identitate vilei (Vila prof.ing. Ladislau Kocsis)

"Vis peste timp"

Prof. **Uleu Alina**

Pe-alei tăcute,-n vraja dimineţii,
Magnolii colorate se deschid,
Şi-n ramul vechi al tinereţii
Se-aude dorul anilor din zid.
Sub umbra codrului, în gând mă prinde
Gorunul blând - un martor neclintit,
Ce-n frunza lui ecoul mi-l cuprinde
Din vremea când eram copil grăbit.
De-atunci, pădurea mi-a fost călăuză,
M-a învăţat răbdarea şi puterea,
Și mi-a făcut din vis o mândră muză.
În verde-şi ţese mută Timişoara
Liceul Silvic; inima refuză
Să uite locul ce i-a fost tăcerea.

PROIECTE ERASMUS

Succesul Mobilității Erasmus+ – Experiență inedită în Braga, Portugalia

Autori: prof. **BUDA DORIN FLORIN**
prof. **PĂRĂU DELIA MIHAELA**

În perioada 10-28 februarie 2025, Liceul Tehnologic de Silvicultură și Agricultură „Casa Verde" a avut oportunitatea de a desfășura o mobilitate Erasmus+ de succes, în cadrul proiectului cu numărul 2024-1-RO01-KA121-VET-000209335, în Braga, Portugalia. Această experiență unică a implicat elevi de la specializările **Tehnician ecolog**, **Tehnician în silvicultură și exploatări forestiere** și **Tehnician veterinar**, care au avut ocazia să participe la stagii de formare și să dobândească noi cunoștințe și abilități profesionale într-un mediu internațional.

Oportunități educaționale de neuitat

Mobilitatea a reprezentat o oportunitate extraordinară pentru elevii liceului de a învăța în laboratore moderne din Portugalia și de a interacționa cu profesioniști din domeniile ecologiei, ale silviculturii și ale sănătății animalelor. În cadrul acestui program Erasmus+, participanții au avut parte de stagii de formare la parteneri educaționali și profesioniști din Braga, unde au învățat tehnici moderne de gestionare a ecosistemelor, protecția biodiversității, precum și modalități inovative de tratament și îngrijire a animalelor.

„A fost o experiență unică pentru noi, o oportunitate rară de a învăța alături de profesioniști din domeniile noastre. Am avut șansa de a vedea în practică ceea ce învățăm la școală și de a aplica noile cunoștințe în contexte reale. Călătoria în Portugalia ne-a deschis noi orizonturi, iar ceea ce am învățat acolo va fi esențial pentru carierele noastre viitoare," a declarat Alexandra Ciur, elevă în clasa a XI-a.

Consolidarea legăturilor internaţionale

Pe lângă componenta educaţională, mobilitatea Erasmus+ a oferit elevilor oportunitatea de a descoperi cultura portugheză, prin vizitele culturale desfăşurate în Braga, Porto, Lisabona, Viana do Castelo şi Fatima, şi, de asemenea, posibilitatea de a interacţiona cu tineri din diferite ţări europene.

Impact pe termen lung pentru elevi şi comunitate

Această mobilitate Erasmus+ nu doar că a avut un impact semnificativ asupra dezvoltării profesionale a elevilor, dar a consolidat şi statutul Liceului Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură „Casa Verde" ca un centru educaţional deschis către inovaţie şi dezvoltare internaţională. Participarea la acest proiect a demonstrat angajamentul liceului de a oferi elevilor săi oportunităţi educaţionale de calitate, care îi pregătesc pentru provocările viitoare ale pieţei muncii din domeniile ecologiei, silviculturii şi sănătăţii animalelor.

„Casa Verde" continuă să îşi extindă reţeaua internaţională şi să participe la proiecte educaţionale de mare impact, ce vor contribui la formarea unor tineri profesionişti bine pregătiţi. Mobilităţile Erasmus+ sunt un exemplu concret al eforturilor liceului de a aduce educaţia la un nivel înalt, adaptat cerinţelor globalizării.

Privind spre viitor

De asemenea, mobilitatea Erasmus+ a reprezentat o piatră de temelie în realizarea unui obiectiv pe termen lung al liceului: crearea unui cadru educaţional care să le ofere elevilor nu doar cunoştinţe teoretice, ci şi experienţe internaţionale valoroase, care le vor deschide noi uşi pe piaţa muncii. Elevii care au participat la acest proiect au fost deja marcaţi de impactul pozitiv al acestei experienţe. Perspectiva unui viitor în domeniile lor de specializare este acum mult mai clară şi promiţătoare.

În concluzie, mobilitatea Erasmus+ din Portugalia a fost un succes deplin pentru Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură „Casa Verde". Beneficiile acestei experienţe se vor reflecta cu siguranţă în parcursul profesional al elevilor şi în dezvoltarea continuă a instituţiei

...de-ale profesorilor...

MOTIVAȚIA INTERIOARĂ A ELEVILOR DE LICEU

Prof. **ULEU ALINA**

Tot mai des se propagă conceptul de formare a educabilului în spiritul celor 8 competenţe-cheie, respectându-se recomandările Cadrului European al Competenţelor-Cheie pentru Învăţarea pe Tot Parcursul Vieţii (Recomandarea Consiliului UE, 2018): competenţa de literaţie, competenţa multilingvă, competenţe de bază în ştiinţe, tehnologie ş inginerie (STEM), competenţa digitală, competenţa personală şi socială - de a învăţa să înveţi, ompetenţa civică, competenţa antreprenorială, competenţa de sensibilizare şi exprimare culturală. Şi - pe drept cuvânt - se pune întrebarea cum pot fi atinse aceste competenţe care să ofere absolvenţilor posibilitatea de integrare optimă în UE, pe baza valorilor şi principiilor promovate de aceasta. Cum altfel dacă nu prin stimularea şi menţinerea vie a motivaţiei interioare?

Motivaţia interioară reprezintă un fundament de bază pentru dezvoltarea personală şi profesională a educabililor. Aceasta se raportează la dorinţa intrinsecă a acestora care îi determină să se implice conştient şi activ în învăţare, pentru a progresa în vederea atingerii obiectivelor prestabilite, fără a fi motivaţi exterior de remompense sau constrângeri. În lumea dinamică în care trăiesc, cunoaşterea, competenţa şi adaptabilitatea reprezintă condiţii esenţiale pentru reuşită. Aşadar, motivaţia interioară nu reprezintă doar o componentă psihologică, ci şi una formativă, orientând elevii în alegerea traseului profesional şi în decizia de a-şi continua traseul formării în învăţământul terţiar.

Motivaţia interioară – între aspiraţie şi autodepăşiRE

Elevul de liceu se află, am putea spune, între Scila şi Caribda, permanent plasat în ipostaza de a-şi contura identitatea personală şi profesională. La baza motivaţiei interioare stă dorinţa puternică de a cunoaşte, de a înţelege lumea şi de a se perfecţiona. Spre deosebire de motivaţia externă, care depinde de note, recompense sau presiuni sociale, motivaţia interioară izvorăşte din pasiune, din curiozitate şi din nevoia de autoîmplinire, strâns legată de conceptul de *autodeterminare*, conform teoriei lui Edward L. Deci şi Richard M. Ryan (Self-Determination Theory – SDT). Această teorie are la bază afirmaţia că oamenii sunt motivaţi când ceea ce fac le oferă sens, competenţă şi autonomie. Pentru elevii de liceu, motivaţia interioară poate fi stimulată prin activităţi educaţionale care pun accent pe creativitate, descoperire şi reflecţie personală. Când elevul simte că învăţarea îi oferă ocazia de a-şi exprima potenţialul, de a-şi demonstra abilităţile şi de a-şi depăşi limitele, actul educaţional devine o experienţă valoroasă.

Traseul profesional – expresia maturizării şi a sensului personal

Una dintre cele mai importante etape în viaţa adolescentului o reprezintă alegerea traseului profesional, care nu depinde doar de abilităţile cognitive ale acestuia, ci mai ales de motivaţia care stă la temelia personalităţii sale. Elevii care au o motivaţie interioară solidă vor alege domenii care dovedesc valorile pe care le împărtăşesc şi pasiunile pe care le au, nefiind orientaţi spre câştigul material imediat. Un elev pasionat de ştiinţe naturale poate fi impulsionat de dorinţa de a contribui la progresul cercetării ecologice, traseul profesional al acestuia devenind o formă de exprimare a identităţii personale şi a sensului propriei existenţe.

Motivaţia interioară îi ajută pe elevi să depăşească obstacolele inerente ale procesului educaţional (stresul examenelor, competiţia, presiunile externe) şi să persevereze în atingerea scopurilor pe termen lung. Un adolescentcare învaţă din dorinţă de evoluţie considera provocările oportunităţi, nu bariere.

Dorinţa de a continua formarea în învăţământul terţiar

Pentru elevii cu motivaţie intrinsecă ridicată, continuarea studiilor în învăţământul terţiar (universităţi, colegii, institute politehnice) reprezintă un pas necesar în formarea lor continuă. Aceştia consideră învăţământul terţiar nu doar util în obţinerea unui loc de muncă ce să corespundă orizontului propriu de aşteptare, ci ca pe o etapă firească în procesul de dezvoltare intelectuală şi profesională. Studiile superioare oferă mediul propice pentru aprofundarea cunoştinţelor, pentru formarea unei gândiri critice şi pentru implicarea în cercetare, pentru proiecte şi experienţe internaţionale, aşa cum a relevat experienţele noastre anterioare. Contactul asiduu cu profesori universitari, colegi din diverse domenii şi contexte culturale diverse le stimulează curiozitatea şi dorinţa de autoperfecţionare. Iată cum învăţământul terţiar reprezintă o şansă de a-şi atingepotenţialul. Într-un context socio-profesional în care piaţa muncii se schimbă constant şi profesiile cer flexibilitate şi competenţe multiple, dorinţa de formare continuă devine un element cheie al succesului.

Rolul mediului educaţional şi al consilierii vocaţionale

Dezvoltarea motivaţiei interioare nu se produce izolat, fiind influenţată semnificativ de climatul şcolar, de relaţia elev-profesor şi de susţinerea familiei. Profesorii au un rol decisiv în modelarea atitudinii elevilor faţă de învăţare. Un profesor care valorizează efortul, oferă feedback constructiv şi încurajează autonomia intelectuală cultivă elevi curioşi, responsabili şi capabili să gândească critic. Activităţile de **consiliere şi orientare profesională** contribuie la descoperirea vocaţiei şi la înţelegerea conexiunii dintre interese, valori şi traseul educaţional. Prin chestionare vocaţionale, întâlniri cu specialişti, vizite la universităţi şi/sau parteneriate educaţionale, elevii pot identifica mai clar ce domeniu li se potriveşte. În acest fel, decizia de a continua studiile nu mai este una impusă, ci o alegere personală, fundamentată pe motivaţie autentică.

Obstacole şi provocări în menţinerea motivaţiei interioare

În societatea actuală, motivaţia interioară pierde adese în favoarea factorilor externi: dorinţa de a performa cu orice preţ, diferenţele sociale, expansiunea tehnologiei, slaba relevanţă a curriculelor de cultură generală şi de specialitate. Dacă elevul nu întrevede scopul învăţării sau dacă prăpastia dintre învăţare şi viaţa reală este mare, interesul şi implicarea scad vizibil. De aceea, sistemul educaţional trebuie să creeze contexte de învăţare semnificative, prin pliere pe nevoile şi aspiraţiile adolescenţilor de azi. Proiectele interdisciplinare, metodele interactive, dezbaterile, voluntariatul şi educaţia prin experienţă pot consolida motivaţia interioară, transformând şcoala într-un spaţiu viu, orientat spre dezvoltarea integrală a elevului.

Şi iată cum motivaţia interioară este unul dintre elementele fundamentale ale dezvoltării personale şi profesionale a elevilor de liceu, alimentând dorinţa lor de cunoaştere, perseverenţa şi curajul de a alege propria cale, chiar dacă sunt dificultăţi care par insurmontabile. Adevărata reuşită nu constă doar în diplome şi certificate de calificare, ci mai ales în capacitatea elevilor de a rămâne motivaţi, curioşi şi dornici de cunoaştere pe tot parcursul vieţii. Şi noi, profesorii, trebuie să le fim alături, încurajându-i şi stimulându-i să fie mai buni, să ştie mai multe. Şi să corespundă unei lumi aflate într-o dinamică fără precedent.

De ce să mai scriem de mână?

IMPORTANȚA SCRISULUI DE MÂNĂ ÎN DEZVOLTAREA PERSONALITĂȚII

Prof. Paţcan Medana

Motto: „*Scrisul de mână este lanţul minţii*." (Platon)

În era digitală, dominată de tehnologie, scrisul de mână pare a fi un act marginalizat, înlocuit de tastaturi, ecrane şi aplicaţii inteligente care facilitează comunicarea instantanee. Cu toate acestea, reducerea scrisului de mână la un simplu instrument de transcriere ar însemna ignorarea dimensiunilor sale cognitive, afective şi simbolice.

Scrisul de mână reprezintă o formă profundă de expresie personală şi un factor esenţial în procesul de formare şi dezvoltare a personalităţii umane.

Dragii mei elevi, ştiaţi că în data de **23 ianuarie** sărbătorim **Ziua Internaţională a Scrisului de Mână**, zi care coincide cu ziua de naştere a lui John Hancock?

De ce John Hancock? Pentru că acesta a rămas în istorie datorită semnăturii sale stilistic aparte, de pe Declaraţia de Independenţă a Statelor Unite ale Americii. Astfel, numele său a devenit, în decursul timpului, un fel de sinonim pentru semnătura de pe un act oficial.

Scrisul de mână implică o coordonare complexă între activitatea motrică, vizuală şi intelectuală. Cercetările din neuroştiinţe arată că, în momentul în care scriem manual, creierul activează regiuni responsabile de atenţie, memorie de lucru şi procesare semantică profundă. Spre deosebire de tastare, care tinde să automatizeze gândirea, scrisul de mână favorizează o relaţie activă între idee şi exprimare, stimulând capacitatea de sinteză şi gândirea critică. Fiecare cuvânt scris necesită o alegere conştientă, o construcţie intenţionată, fapt care sporeşte gradul de înţelegere şi reţinere a informaţiilor. În acest sens, scrisul de mână nu este doar un mijloc de comunicare, ci o formă de învăţare activă şi de autoformare intelectuală. Elevii care scriu de mână îşi dezvoltă mai eficient

capacitatea de planificare și de exprimare a ideilor complexe, în comparație cu cei care utilizează predominant tastatura.

Prin urmare, scrisul manual nu este doar un instrument de comunicare, ci un proces de gândire activă care sprijină construcția intelectuală a sinelui. Numeroase studii arată că actul fizic al scrierii implică o coordonare complexă între mână, ochi și creier, ceea ce stimulează memoria, atenția și gândirea logică. Atunci când scriem de mână, procesăm mai profund informațiile, le organizăm mai bine și le reținem mai ușor. De aceea, elevii care iau notițe manual tind să înțeleagă mai bine materia și să dezvolte o gândire critică mai solidă. O literă elegantă, un rând atent aliniat sau o semnătură curajoasă pot spune mai multe despre o persoană decât un text tastat uniform pe ecran.

De asemenea, scrisul de mână deține o valoare simbolică puternică, întrucât fiecare persoană are un stil propriu, inconfundabil. Forma literelor, presiunea aplicată, ritmul și înclinarea liniilor sunt trăsături care pot reflecta aspecte subtile ale personalității. În acest context, grafologia – deși controversată ca disciplină științifică – a intuit corect faptul că scrisul manual este o extensie a sinelui. O pagină scrisă manual devine o mărturie autentică a existenței individuale, un spațiu în care gândirea se întâlnește cu emoția și corporalitatea. Prin urmare, actul de a scrie nu este doar un gest tehnic, ci o manifestare a interiorității.

În plus, scrisul de mână poartă o dimensiune afectivă, deoarece un astfel de text transmite atenție, grijă și autenticitate. O scrisoare personală, o dedicație sau un jurnal nu sunt simple suporturi materiale, ci expresii ale unei relații profunde cu celălalt și cu sinele, purtând amprenta emoțională a autorului, devenind adevărate punți între oameni și generații. Totodată, scrisul manual cultivă valori morale precum răbdarea, perseverența și respectul pentru proces. A scrie cu stiloul sau cu pixul presupune un timp al reflecției, o asumare a erorii și o conștientizare a propriei gândiri., implică reflecție și emoții — calități tot mai rare în epoca vitezei și a comunicării instantanee.

Așadar, scrisul de mână nu este un vestigiu al trecutului, ci o practică cu valențe formative profunde. El contribuie la dezvoltarea cognitivă prin stimularea proceselor mentale superioare, la afirmarea personalității prin unicitatea expresivă și la maturizarea emoțională și etică, prin cultivarea răbdării și a reflecției. A renunța la scrisul de mână înseamnă a renunța, într-o anumită măsură, la o parte din umanitatea noastră.

Într-un context social dominat de viteza informației, reîntoarcerea la gestul lent și conștient al scrierii manuale poate deveni un act de rezistență culturală și de reafirmare a autenticității personale. A abandona scrisul de mână ar însemna a pierde o formă esențială de dialog între gândire și corp, între individ și cultură.

Vă încurajez,dragii mei, să ștergem de praf stiloul vechi sau creionul și să scriem de mână. Să nu uitați că nu mai este așa mult timp până în 23 ianuarie....haideți să ne întrecem în arta caligrafiei!

Bibliografie :

- Berninger, V. W., & Richards, T. (2010). *Brain literacy for educators and psychologists*. Academic Press.
- James, K. H., & Engelhardt, L. (2012). The effects of handwriting experience on functional brain development in pre-literate children. *Trends in Neuroscience and Education*, 1(1), 32–42.
- Plamondon, R., & Srihari, S. N. (2000). On-line and off-line handwriting recognition: A comprehensive survey. *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*, 22(1), 63–84.
- Plamondon, R., & Srihari, S. N. (2000). On-line and off-line handwriting recognition: A comprehensive survey. *IEEE Transactions on Pattern Analysis and Machine Intelligence*, 22(1), 63–84.

PROFESORUL DE LIMBA FRANCEZĂ ÎNTR-UN LICEU TEHNOLOGIC – MAI MULT DECÂT UN CADRU DIDACTIC

Prof. **PAŞCA-CUMPĂNAŞ CLAUDIA**

A fi profesor în zilele noastre necesită multă vocaţie. A fi profesor de limba franceză într-un liceu tehnologic necesită curaj, ar zice unii. De ce curaj? Pentru că studiul limbii franceze a scăzut mult în preferinţele noilor generaţii (e o chestiune la nivel european, nu ţine doar de noi). Iar pentru elevii liceelor tehnologice, mulţi proveniţi din medii care nu pun mare accent pe cultură, care se interesează mai mult de aspectele practice ale vieţii, franceza nu este un ţel, o prioritate. Prin urmare, ce putem face noi, cadrele didactice care predau franceza în aceste licee ca să trezim interesul şcolarilor nostri, ca să ne facem interesanţi şi să-i atragem spre orele noastre?

Sunt profesor la Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură "*Casa Verde*" de 21 ani. Prin urmare, mă văd îndreptăţită să contribui şi eu, acum, în număr aniversar, la dezvăluirea amprentei pe care acest liceu a pus-o în viaţa mea profesională, dar şi amprenta lasată de mine în atâţia ani de activitate în aceeaşi instituţie. Am fost o copilă atunci când am păşit pentru prima dată pe poarta mare a liceului şi am devenit *Profa de franceză* (sau *Mademoiselle* în acei primi ani). De atunci, au trecut prin mâna mea zeci şi zeci de generaţii de elevi. Elevi mai buni sau mai puţin buni, elevi pe care i-am făcut să iubească limba lui Molière sau poate nu am reuşit cu unii, elevi care au participat la zeci de concursuri cu mine, la sute de activităţi extraşcolare, elevi care au obţinut atestatul DELF, elevi care, peste ani, mi-au devenit prieteni, adulţi fiind. Din *Mademoiselle* am devenit *Madame*. Dar, chiar dacă anii au trecut, distanţa ca vârstă între mine şi ei a crescut, vocaţia mea, dragostea de ceea ce fac nu a scăzut niciodată. Le-am cunoscut şi le cunosc fericirile şi mai ales supărările, le-am simţit temerile, am fost alături de cei ai căror părinţi au părăsit această lume, dar şi la nunta lor atunci când, după ani, m-au invitat. Pentru că a fi profesor înseamnă mult mai mult decât a preda cu măiestrie o materie. Uneori, suntem şi consilieri, şi prieteni, şi poliţişti sau avocaţi, şi medici, şi mame ....

Într-un liceu tehnologic, unde accentul este pus adesea pe materiile de specialitate şi pregătirea pentru o meserie practică şi, de asemena, pe discilplinele de bacalaureat care presează în vederea obţinerii diplomei mult dorite, rolul profesorului de limba franceză poate părea, la prima vedere, secundar. Cu toate acestea, realitatea din clasă şi dincolo de ea arată cu totul altceva. Profesorul de limba franceză este un model de deschidere culturală, de rigoare intelectuală şi de pasiune pentru comunicare.

În ultimii ani şcolari, elevii care au venit în clasa a IX-a au un nivel foarte scăzut la disciplina predată de mine, unii chiar nivel 0. Ce pot face eu, cadrul didactic, în această situaţie? Să respect programa şi planificarea? Să fac timpuri ale trecutului şi concordanţe cand ei nu ştiu să spună "*Je suis*" ("Eu sunt")? Puneţi-vă în locul unui copil ale cărui cunoştinţe într-o limbă străină sunt **zero** şi să fiţi obligaţi să învăţaţi cum să povestiţi experienţe trecute, ultimul film văzut sau cum vă imaginaţi lumea în viitor. Nu aţi urî din start această limbă? Şi profesorul care vă cere imposibilul? Ce e de făcut în această situaţie? Sunt nevoită să o iau cu începutul pe drumul studiului limbii franceze, punând interesele elevului mai presus de programe şi planificări. Deoarece în teorie totul se vrea perfect, programa vizează situaţia ideală, în care elevul vine în clasa a IX-a cu nivel A2 de competenţe. Dar în practică, situaţia diferă mult, este departe de perfecţiunea cerută de programa naţională, iar profesorul trebuie să se transforme într-un maistru al recuperării multelor lacune.

Pentru a-i determina să se implice în studiul limbii franceze, încerc să le deschid elevilor, încă din prima oră, apetitul pentru latura culturală a acestei limbi, importanţa

cunoașterii ei, avantajele ce ni le poate aduce în timp abilitatea de a folosi, măcar cât de cât, limba lui Balzac.

Limba franceză, ca limbă de circulație internațională, oferă elevilor oportunități de dezvoltare personală și profesională. Profesorul nu doar predă reguli gramaticale sau liste de vocabular, ci cultivă în elevi curiozitatea față de alte culturi, încrederea în propriile abilități de exprimare și deschiderea către un viitor poate chiar dincolo de granițele țării.

Într-un liceu tehnologic, profesorul de limba franceză adaptează constant conținutul lecțiilor la profilul elevilor. Folosește metode interactive, materiale audio-vizuale și jocuri de rol pentru a face limba vie și relevantă. Îi încurajează pe elevi să comunice, să se exprime liber, chiar și atunci când fac greșeli – pentru că învățarea vine din încercare și din curaj.

De asemenea, un astfel de profesor este adesea implicat în organizarea de activități extracurriculare, cum ar fi serbări dedicate Zilei Francofoniei, schimburi de experiență sau ateliere de cultură franceză. Astfel, elevii descoperă că limba franceză nu este doar o materie, ci o punte către lume. Elevii adoră să facă altceva, să evadeze din spațiul strâmt al bancii sau al sălii de clasă. Daca le arăt că putem să învățăm limba franceză de multe ori jucându-ne, participând la ateliere și activități la Institutul Francez sau în alte unități, sarcina mea ca profă de limba franceză la un liceu tehnologic nu mai este atât de penibilă și dificilă.

Nu în ultimul rând, profesorul de limba franceză este adesea și un mentor, care înțelege provocările cu care se confruntă elevii dintr-un liceu tehnologic. Cu răbdare și empatie, el le oferă sprijin, îi motivează și le arată că educația este o formă de libertate.

Eu știu că am rămas pentru sute de elevi din atâtea generații ce s-au perindat prin școala noastră drept acea profă care i-a dus la concursuri, la filme, muzee și piese de teatru, i-a pus să se deghizeze la carnavaluri, i-a învățat dansurile tradiționale ale mai multor țări atunci când am vrut să ne impresionăm partenerii străini din proiecte, i-a pus să joace diverse roluri în piesele scrise și regizate de mine, i-a învățat numerele prin jocuri în foișorul din curtea școlii sau vocabularul mediului înconjurător plinbându-ne prin parcul școlii, cea care nu a ratat niciun decembrie în care să nu cântăm colinde franceze, făcând să răsune coridorul de atâta „francofonie„.

În deja lunga mea carieră la catedră, ca profesor în învățământul liceal tehnologic, am participat cu elevii la numeroase proiecte și activități extrașcolare, atât la nivelul unității noastre, cât și la nivel județean prin colaborări diverse, dar și în proiecte de mare anvergură, internaționale. De fiecare dată adolescenții noștri s-au implicat cu tot sufletul, au avut de învățat enorm din aceste experiențe și au avut urmări pozitive în dezvolatrea lor personală și profesională ulterioară. Îmi este ușor să fac această afirmație deoarece am nenumărate exemple de absolvenți cu care am rămas în contact și după ani de la terminarea liceului și văd cât de frumos s-au dezvoltat ca studenți sau ca angajați și cât de mult i-a influențat în această dezvoltare viitoare tot ce au acumulat bun pe parcursul liceului și, mai ales, experiența lor din cadrul activităților extrașcolare pe care le-am desfășurat cu ei.

În concluzie, profesorul de limba franceză într-un liceu tehnologic este mult mai mult decât un dascăl – este un ambasador al francofoniei, un creator de punți culturale și un sprijin real în formarea elevilor ca cetățeni europeni. Rolul său este esențial în dezvoltarea unei generații deschise, educate și încrezătoare în forțele proprii.

Las, ca dovadă, câteva fotografii din miile făcute în acești 21 ani ca profesor de limba franceză într-un liceu tehnologic.

CAMPANIE DE PREVENIRE ȘI CONȘTIENTIZARE
ÎMPOTRIVA CONSUMULUI DE DROGURI

AQUATIM

INSTITUT FRANÇAIS

AQUATIM

AFARA

UNIVERSITATEA

TEATRUL NAȚIONAL
SALA 2

APLICAREA METODEI CUBULUI LA MATEMATICĂ

Prof. **PREDA SANDA MIHAELA**

Tema: *Progresii aritmetice şi progresii geometrice - Clasa a IX-a*
Lecţie de fixare, consolidare, sistematizare, recapitulare

Descrie

- enumeraţi cele două tipuri de progresii cunoscute;
- definiţi noţiunile de progresie aritmetică şi progresie geometrică;
- scrieţi notaţiile şi relaţiile dintre doi termeni consecutivi în cele două tipuri de progresii;
- sistematizaţi datele într-un tabel.

Compară

- stabiliţi asemănări şi deosebiri între progresia aritmetică şi progresia geometrică;
- daţi câte un exemplu de progresie aritmetică şi progresie geometrică.

Asociază

-asociaţi fiecărui tip de progresie formula de calcul corespunzătoare

Analizează

- analizaţi proprietăţile progresiei aritmetice şi progresiei geometrice;

Aplică

1. Fie progresia aritmetică $(a_n)_{n\geq 1}$ în care $a_1=1$ şi $a_5=13$. Să se calculeze a_{2017}.
2. Să se determine numărul real x , ştiind că 2^x-1, 4^x, 2^{x+1} +3 sunt trei termeni consecutivi ai unei progresii aritmetice.
2. Să se calculeze suma: $1+11+21+31+\cdots..+111$.
3. Să se determine al nouălea termen al unei progresii geometrice stiind că raţia este egală cu $\frac{1}{3}$ şi primul termen este 243.
4. Să se determine valorile reale ale numărului x ştiind că 5-x, x+7, 3x+11 sunt termeni consecutive ai unei progresii geometrice.

Argumentează

Justificaţi şi analizaţi !

1. Se consideră funcţia f:(0,∞)→**R**, f(x)=$\log_2 x$. Demonstraţi că numerele f(1), f(2), f(4) sunt termeni consecutivi ai unei progresii aritmetice.
2. Demonstraţi că numărul E= $\sqrt{1+3+5+\cdots+21}$ este număr natural.
3. Demonstraţi că numerele 1, $\log_3 9$ şi $\sqrt[3]{64}$ sunt termini consecutive ai unei progresii geometrice.

ANIVERSAR

AGRICULTURA ECOLOGICĂ - MIT SAU REALITATE?

Prof. Dr. Ing. **BALINT ALINA**

În ultimele decenii, agricultura ecologică a devenit un subiect central în discuțiile despre alimentație, sănătate și mediu. Tot mai mulți consumatori preferă produsele etichetate „bio" sau „eco", considerându-le mai sănătoase, mai gustoase și mai prietenoase cu natura. Totuși, există și critici care spun că agricultura ecologică este mai degrabă un „mit" promovat de marketing, având limite serioase în ceea ce privește productivitatea și accesibilitatea.

Întrebarea esențială rămâne: este agricultura ecologică o realitate sustenabilă sau doar o iluzie bine vândută?

Ce este agricultura ecologică?

Agricultura ecologică reprezintă un sistem de producție agricolă care:
• renunță la utilizarea pesticidelor și îngrășămintelor chimice de sinteză;
• promovează rotația culturilor și biodiversitatea;
• respectă bunăstarea animalelor;
• folosește resurse regenerabile și reduce poluarea solului și apei.
Agricultura ecologică este reglementată prin standarde stricte la nivel european și internațional, iar produsele trebuie să fie certificate pentru a putea fi vândute ca „bio/eco".

Argumente în favoarea agriculturii ecologice

1. **Protecția mediului** – agricultura ecologică utilizează metode precum rotația culturilor și îngrășăminte naturale (gunoi de grajd, compost), care refac fertilitatea solului. **Exemplu**: în fermele bio din Transilvania, se folosește rotația cartofilor cu leguminoase (mazăre, fasole) pentru a reduce dăunătorii și a îmbogăți solul în azot.
2. **Reducerea poluării chimice** – în agricultura convențională, pesticidele ajung în ape subterane, afectând ecosistemele. În cea ecologică, sunt permise doar tratamente naturale, cum ar fi zeama bordeleză sau extractele din plante.
Exemplu: în livezile ecologice de mere din Voinești, dăunătorii sunt controlați prin capcane feromonale, nu prin insecticide toxice.
3. **Produse mai sănătoase** – analizele arată că legumele și fructele bio au o concentrație mai mică de nitrați și mai mare de antioxidanți.
Exemplu: un studiu realizat de FiBL (Elveția) a demonstrat că merele ecologice conțin cu 20% mai mulți polifenoli decât cele convenționale.
4. **Gust și calitate** – consumul de produse ecologice este asociat adesea cu un gust mai natural, deoarece legumele cresc mai lent și în condiții mai apropiate de cele tradiționale.
Exemplu: roșiile bio cultivate în sol (nu în seră hidroponică) au un conținut mai ridicat de zaharuri și sunt percepute ca având gust mai intens.
5. **Dezvoltarea durabilă a satelor** – agricultura ecologică este mai prietenoasă pentru micii fermieri, care pot vinde direct în piețe locale sau prin cooperative.
Exemplu: cooperativele bio din zona Sibiu-Bran valorifică laptele și brânza artizanală la prețuri mai bune decât în sistemul convențional.
6. **Bunăstarea animalelor** – în fermele ecologice, animalele au acces la pășune, hrană naturală și condiții de viață mai bune.
Exemplu: în fermele bio din Austria, vacile de lapte trebuie să aibă minimum 120 de zile pe an de pășunat liber.

7. **Conservarea biodiversității** – prin evitarea monoculturilor intensive și a chimicalelor, fermele ecologice protejează insectele polenizatoare (albine, fluturi) și păsările.
Exemplu: în Franța s-a observat că terenurile bio găzduiesc cu 30% mai multe specii de păsări decât terenurile convenționale.

Critici și limite

1. **Productivitate scăzută –** randamentul este, în medie, cu 20–30% mai mic decât în agricultura convențională.
2.Costuri **ridicate** – produsele ecologice sunt mai scumpe și inaccesibile pentru o mare parte din populație.
3. **Certificare și marketing** – uneori eticheta „bio" este folosită mai mult ca strategie de vânzare, iar consumatorii nu cunosc exact regulile din spatele certificării.
4. **Impact global** – dacă toată planeta ar trece brusc la agricultura ecologică, ar fi dificil să se asigure hrana pentru o populație în continuă creștere.

Mit sau realitate?

Agricultura ecologică **nu este un simplu mit**: are beneficii clare pentru mediu și sănătate. Totuși, nu reprezintă o soluție universală la toate problemele agriculturii moderne. Este mai degrabă o alternativă complementară agriculturii convenționale, care poate inspira metode mai sustenabile și în cadrul agriculturii intensive.

Adevărul se află la mijloc: agricultura ecologică este o realitate viabilă, dar are limite ce necesită inovație, tehnologie și politici agricole inteligente.

Concluzie

Agricultura ecologică este atât realitate, cât și mit, în funcție de așteptările noastre. Este realitate atunci când vorbim despre respectul față de natură și calitatea alimentelor, dar poate fi un mit atunci când este idealizată ca soluție unică pentru hrănirea planetei.

Viitorul agriculturii nu constă în alegerea strictă între „bio" și „convențional", ci în combinarea celor mai bune practici din ambele sisteme, pentru a obține alimente sănătoase, accesibile și produse responsabil față de mediu.

Bibliografie

1. Comisia Europeană – Politici pentru agricultura ecologică (ec.europa.eu)
2. FiBL – Research Institute of Organic Agriculture (fibl.org)
3. IFOAM Organics International – Organic Agriculture Worldwide (ifoam.bio)
4. Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, România – Ghid pentru agricultura ecologică (madr.ro)
5. Willer, H., Lernoud, J. (2019). The World of Organic Agriculture. FiBL & IFOAM – Organics International.

ANTREASAR

MECANICA AGRICOLĂ ŞI AGRICULTURA SUSTENABILĂ - LEGĂTURI, PERSPECTIVE ŞI SOLUŢII DURABILE

Prof. Dr. Ing. **HITICAŞ IOAN DUMITRU**

1.Introducere

Agricultura modernă se află într-un proces de transformare profundă, trecând de la utilaje cu acţionare mecanică şi control analogic la sisteme digitale şi mecatronice, capabile să optimizeze în timp real parametrii de lucru în funcţie de variabilitatea solului şi a culturilor. În acest context, mecanica agricolă devine un domeniu strategic, asigurând creşterea productivităţii şi reducerea impactului asupra mediului.

Scopul principal al mecanizării moderne este maximizarea randamentului pe unitatea de timp şi minimizarea amprentei ecologice, prin utilizarea unor transmisii eficiente, tehnologii de reducere a compactării solului şi integrarea principiilor agriculturii de precizie.

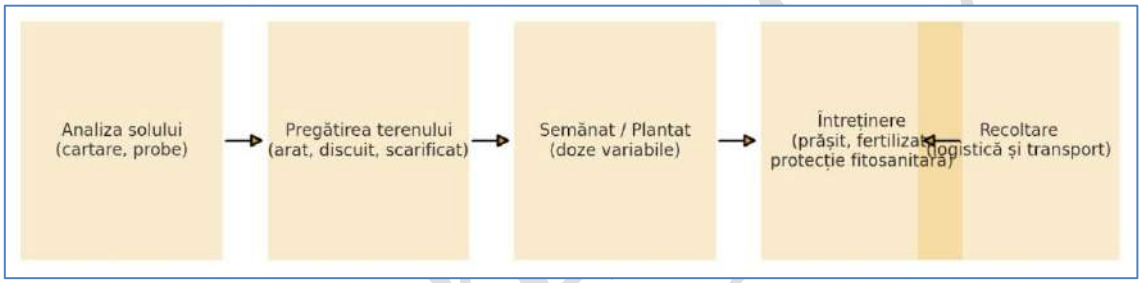

Figura 1. Fluxul de mecanizare agricolă – de la analiza solului la recoltare (schemă conceptuală).

2.Sisteme tehnologice sustenabile

Lanţul cinematic şi fluxul de putere

Puterea dezvoltată de motorul termic sau electric este transmisă prin ambreiaj, cutie de viteze, diferenţiale şi reductoare finale către roţi sau şenile. În paralel, prizele de putere (PTO) şi pompele hidraulice extrag cuplu pentru organele active. Alegerea corectă a rapoartelor de transmisie şi a arhitecturii (mecanică, CVT, hidrostatică, electrică) determină eficienţa globală şi consumul specific de combustibil.

Interacţiunea pneu–sol

Presiunea medie la sol p≈F/Ap ≈ F/Ap≈F/A scade prin creşterea suprafeţei de contact, reducând compactarea. Utilizarea anvelopelor IF/VF, a presiunilor reduse şi aplicarea traficului controlat (CTF) diminuează zona afectată şi protejează structura solului.

Hidraulica – LS vs. OC

Sistemele Open Center (OC) sunt simple dar ineficiente energetic, în timp ce Load Sensing (LS) ajustează debitul în funcţie de necesar, reducând pierderile şi temperatura uleiului.

Parametru	Open Center (OC)	Load Sensing (LS)	Observaţii
Eficienţă energetică	Scăzută	Ridicată	LS reduce pierderile la bypass
Complexitate	Mică	Medie-mare	Necesită control de presiune
Încălzire ulei	Mai mare	Mai mică	LS menţine temperaturi reduse
Cost	Mic	Mai mare	Amortizat prin economia de combustibil

Electrificarea utilajelor

Arhitecturile hibride şi electrice oferă control mai precis al cuplului, recuperarea energiei şi modularitate superioară. Componentele principale includ baterii LFP/NMC, invertoare FOC, motoare PMSM/IPM şi convertoare DCDC. Limitările actuale sunt legate de densitatea energetică, sistemele de răcire şi compatibilitatea electromagnetică.

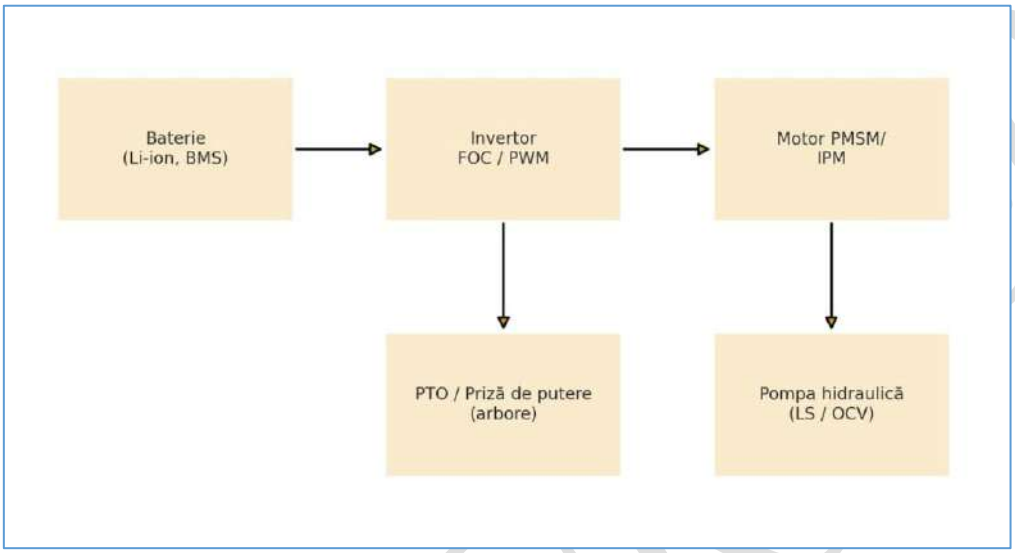

Figura 2. Arhitectură simplificată de tractor hibrid cu PTO electrificat şi pompă hidraulică electrică

3. Digitalizarea, agricultura de precizie şi mentenanţa predictivă

Agricultura de precizie (PA) integrează senzori de sol, plantă şi atmosferă, geolocalizare RTK şi comunicaţii ISOBUS pentru aplicarea variabilă a semințelor, îngrăşămintelor şi pesticidelor (VRA – *Variable Rate Application*)

Etapele fluxului de date: achiziţie → calibrare → analiză → hartă de prescripţie → comandă automată.

Mentenanţa sustenabilă

Modelele TPM (Total Productive Maintenance) şi CBM (Condition-Based Maintenance) permit planificarea intervenţiilor înainte de apariţia defecţiunilor. Senzorii de vibraţii, temperatură şi presiune transmit date către platforme digitale pentru evaluarea stării tehnice.

Exemplu de analiză FMEA pentru bara de stropit:

- *Defecţiune:* neuniformitate la pulverizare
- *Cauză:* duze colmatate
- *Acţiune:* filtrare şi curăţare periodică.

Gemenii digitali şi analiza LCA

Modelele de tip *digital twin* oferă simulări de performanţă şi uzură în timp real, contribuind la optimizarea fluxurilor de energie. Analizele LCA (Life Cycle Assessment) arată că utilajele electrificate pot reduce consumul şi emisiile totale cu 10–25% faţă de versiunile diesel, în funcţie de mixul energetic şi ciclul de utilizare.

4. Implementarea tehnologică „Verde” și concluzii

Implementarea unui laborator didactic verde dedicat mecanicii agricole oferă elevilor oportunitatea de a experimenta conceptele teoretice prin aplicații practice.

Echipamentele propuse includ:

- stand de testare pneuri (determinarea amprentei la diferite presiuni);
- banc hidraulic LS/OC;
- mini-tractor electric demonstrativ (1–5 kW);
- senzori de sol pentru EC și umiditate;
- dronă educațională cu telemetrie.

Activități experimentale recomandate:

1. măsurarea presiunii efective la sol;
2. compararea pierderilor LS vs. OC;
3. colectarea datelor NDVI și crearea unei hărți de prescripție simple;
4. calculul energiei consumate pe hectar.

Integrarea acestor activități în curriculumul claselor IX–XI dezvoltă competențe practice și ecologice, formând viitorii tehnicieni în domeniul agriculturii inteligente.

Concluzie

Mecanica agricolă reprezintă fundamentul tehnologic al agriculturii sustenabile. Prin combinarea ingineriei clasice cu digitalizarea, electrificarea și analiza datelor, se obțin sisteme de producție mai eficiente energetic, mai fiabile și mai prietenoase cu mediul.

Educația tehnologică, bazată pe experimente și aplicații reale, este cheia pregătirii generațiilor care vor asigura tranziția și aplicarea către o agricultură inteligentă, eficientă și durabilă.

ANIVERSAR

Fenotipuri ale unor gimnosperme de colecție din Parcul Dendrologic al Liceului de Silvicultură și Agricultură "*Casa Verde*" - Timișoara

Autor: **VIGH ALEX CASIAN** – Clasa a X a
Coordonatori: prof. **BARON LĂCRĂMIOARA**
prof**. ULEU ALINA**

În această expunere mi-am propus să abordez patru specii de **gimnosperme** prezente în parcul dendrologic al Liceului de Silvicultură și Agricultură, Timișoara:

- **Ginkgo biloba (arborele pagodelor)**;
- **Taxodium distichum (chiparosul de baltă);**
- **Juniperus virginiana (ienupărul de Virginia);**
- **Picea orientalis (molidul de Caucaz);**
- **Tsuga canadensis (tsuga canadiană).**

Parcul dendrologic al al Liceului de Silvicultură și Agricultură, Timișoara, constituie un valoros laborator în aer liber, în care elevii pot studia o diversitate de specii lemnoase autohtone și exotice. În cadrul acestei lucrări, sunt analizate cinci specii de gimnosperme de origine variată — asiatică, nord-americană și europeană — ce demonstrează adaptabilitatea acestor arbori la condițiile climatice din vestul României.

1. Ginkgo biloba (arborele pagodelor)

Familia: Ginkgoaceae; **origine**: China
Descriere: arbore relictar, considerat o „fosilă vie".
Frunzele au formă de evantai, cu nervațiune dichotomică. Toamna capătă o culoare galben-aurie intensă.

Particularităţi: este dioic (existența exemplarelor masculine
și feminine separate). Rezistent la poluare și boli.
Importanță:

- folosit în industria farmaceutică - extractele din frunze sunt incorporate în produse care contrbuie la menținerea capacității de memorizare la tineri și a sănătății mintale la vârstnici;
- arbore ornamental și didactic pentru studiul plantelor primitive cu semințe.

2. Taxodium distichum (chiparosul de baltă)

Familia: Cupressaceae; **origine**: America de Nord (zonele mlăștinoase din Louisiana
și Florida)
Descriere: conifer deciduu, își pierde frunzele toamna. Acele sunt moi, dispuse pe ramuri laterale aplatizate.

Particularităţi: produce pneumatofori — rădăcini aeriene care ies deasupra solului și ajută la respirație în zonele mlăștinoase.
Importanță:

- adaptabil la soluri umede, plantat frecvent în jurul lacurilor și iazurilor;
- produce în timp cel mai căutat chihlimbar.

3. Juniperus virginiana (ienupărul de Virginia)

Familia: Cupressaceae; **origine**: America de Nord
Descriere: arbore mic spre mediu, cu frunziș persistent, verde-închis. Frunzele tinere sunt aciculare, iar cele mature, solzoase.
Particularităţi: Flori masculine roşii, cu rol decorativ, vizibile primăvara. Fructele sunt bace albăstrui, aromate, utilizate la aromatizarea ginului.
Lemnul este roşiatic şi foarte rezistent.
Importanţă:
- folosit ornamental şi pentru lemn de esenţă fină;
- are valoare ecologică mare datorită rezistenţei la secetă.

4. Picea orientalis (molidul de Caucaz)

Familia: Pinaceae; **origine**: Caucaz şi nord-estul Turciei
Descriere: arbore de talie mare, având coroana conică, ramuri dese, ace scurte (0,8–1,2 cm), lucioase, de culoare verde închis.
Particularităţi: conuri ovale, de 5–8 cm; creşte mai lent decât Picea abies.
Importanţă: utilizat în parcuri şi grădini pentru aspectul ornamental compact şi culoarea intensă a frunzişului.

5. Tsuga canadensis (tsuga canadiană)

Familia: Pinaceae
Origine: America de Nord (Canada şi estul SUA)
Descriere: arbore elegant, cu ramuri orizontale, uşor pendente. Acele sunt mici (6–12 mm), verzi pe faţă şi albicioase pe dos, conuri femele minuscule, numeroase, folosite în realizarea decoraţiunilor.
Particularităţi: preferă zone umbroase şi soluri umede, acide.
Importanţă: - valoare ornamentală ridicată; utilizată pentru studiul coniferelor de umbră.

Cele cinci specii analizate reprezintă o parte semnificativă a diversităţii floristice din parcul dendrologic al Liceului de Silvicultură şi Agricultură - Timişoara. Ele demonstrează adaptabilitatea speciilor exotice la climatul continental moderat al Banatului.

Şi, pentru că suntem la ceas aniversar, când Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură „*Casa Verde*" din Timişoara sărbătoreşte 140 de ani de existenţă, ideea de arbore de colecţie devine simbolul renaşterii, al continuităţii, al persistenţei şi al perseverenţei. Aşa cum zorii aduc lumina unei noi zile, această aniversare marchează începutul unui nou capitol în istoria şcolii – o clipă de reflecţie asupra trecutului şi un pas curajos spre viitor. În 140 de ani, generaţii de elevi şi dascăli au trudit asemenea soarelui ce răsare peste ogor, semănând cunoaştere, pasiune şi respect pentru natură şi viaţă.

Astăzi, „Casa Verde" îşi întâmpină zorii cu mândrie şi speranţă, păstrând tradiţia, dar şi deschizându-se către modernitate, ca un arbore cu fenotip preţios, cu rădăcini adânci şi ramuri mereu tinere, îndreptate spre lumină, persistenţă şi versatilitate. **Să ne trăieşti, întru mulţi ani, şcoala noastră dragă!**

Bibliografie

1. Niţulescu, A. — *"Dendrologie"*, Ed. Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2002
2. Giurescu, D. — *"Flora ornamentală a României"*, Ed. Ceres, 1998
3. Roman, N. — *"Specii forestiere exotice în România"*, Ed. Silvică, 2006
4. Liceul Silvic „Casa Verde" Timişoara — *"Catalog dendrologic intern (date de teren)",* 2025

CONCURSUL NAȚIONAL DE COMPETENȚE ÎN SILVICULTURĂ

Prof. **KOVACS ALINA SIMONA**

Anul 2025 a marcat organizarea **Ediţitei a XXIII-a** a **Concursului Naţional de Competenţe în Silvicultură**, eveniment de tradiţie a celor 5 licee consacrate din ţară cu acest profil specific: **silvicultura**.

Au răspuns **prezent**! la această competiţie îndrăgită de pasionaţii acestui frumos domeniu echipaje de cinci băieţi, iar trei unităţi şcolare au participat şi cu echipaj de fete. În total au fost înscrise 8 echipaje. La concurs au participat 40 de concurenţi, însoţiţi de 15 cadre didactice profesori coordonatori din următoarele licee de tradiţie din România: **Colegiul Silvic *„Bucovina”*** din **Câmpulung-Moldovenesc**, **Liceul Silvic*”Transilvania”*** din **Năsăud**, **Liceul Silvic *„Regele Mihai I”*** din **Gurghiu**, **Liceul Tehnologic de Silvicultură şi Agricultură*”Casa Verde”*** din **Timişoara** şi **Liceul Tehnologic Silvic *„Dr. Nicolae Rucăreanu”*** din **Braşov**.

Concursul s-a derulat în perioada **05-09.05 2025.**

Concursul a constat în probe inspirate de standardele internaţionale ale European Championship in Forestry Skills. Este vorba despre **Mânuirea motoferăstrăului,** doborâre şi cepuire, tăiere la precizie, tăiere combinată şi despre **Parcurgerea traseului forestier**, care include recunoaşterea speciilor, aprecierea arboretelor, dar şi siguranţa muncii.

Câştigătorii concursului au avut şansa de a participa la Concursul European de Competenţe în Silvicultură, competiţie care are rolul de a le evidenţia priceperile şi deprinderile elevilor în domeniul pentru care se pregătesc atât pentru piaţa muncii din România, cât şi pentru cea europeană. Colegiul Silvic „Bucovina” Câmpulung Moldovenesc a strălucit pe podium şi de această dată, ocupând poziţii fruntaşe şi demonstrându-şi încă o dată excelenţa în pregătirea elevilor şi profesionalismul. Colegiul Silvic „Bucovina” a ocupat locul I atât la categoria de echipe formate din fete şi băieţi, cât şi la clasamentul individual, unde se poate lăuda cu poziţii fruntaşe pentru fete, iar în cazul băieţilor Locul I şi III, locul II fiind ocupat de Năsăud.

Colegiul Silvic „Bucovina” a reprezentat ţara noastră la Etapa Europeană a Campionatul European al Tinerilor Silvicultori – *European Championship in Forestry Skills*, care s-a desfăşurat în perioada 20-25 mai 2025, în Letonia.

Elevii care au reprezentat România în cadrul Campionatului European au fos: Petronela Lesenciuc, Diana Boca, Mihaela Boca, Ioana Scheuleac Cosmin Dornean, Pancu Bogdan , Rătundu Andrei, Sauciuc Alexandru.

Echipa participantă la competiție din liceul nostru a fost formată din elevii: **Mirci Adinel, Ianculescu Darius, Pătruț Dănuț, Vereș Șandor, Bosioc Darius** și profesorii coordonatori Duceag **Marius, Kiraly Andrei, Ivașcu Vasile**, insotiți și de **Bogdan Iepan**, administratorul fondului de vânătoare al școlii. Ne-am întors acasă cu menţiunea a II-a, dar multumiți că am imbunătățit timpii personali față de rezultatele din anul trecut.

Mulţumim mult partenerilor noştri de la HUSQVARNA , în special domnului Silviu Vasilescu, care ne-a ajutat cu echipamente complete noi și cu motofierăstraie performante cu care am fost mândri să participăm in această frumoasă competiție intre liceele cu tradiție in silvicultură.

Iată echipa Liceului Tehnologic de Silvicultură și Agricultură *"Casa Verde"* participantă la concurs:

TEXTELE LITERARE LA ORELE DE LIMBA FRANCEZĂ

Prof. **LARISA-NICOLETA CIOPLEA**
Liceul Tehnologic Transporturi Auto Timişoara

O dată cu apariţia metodei comunicative, la începutul anilor 1980, literatura ocupă un loc aparte în procesul de predare-învăţare a limbii franceze, ceea ce nu înseamnă însă că exploatarea textelor literare este însoţită de o reflecţie didactică sau metodologică reală.

În primul rând, aceste texte sunt considerate „documente autentice", dar sunt, în acelaşi timp, asociate metodei tradiţionale, bazate pe activităţi de gramatică-traducere, care nu corespund noilor cerinţe educaţionale.

În prezent, textele literare sunt adesea considerate dificil de înţeles şi prea îndepărtate de practica reală a limbii, ceea ce îi determină pe majoritatea profesorilor să vadă folosirea literaturii doar ca pe o modalitate de consolidare a cunoştinţelor lexicale ale elevilor. Alţi profesori refuză să o utilizeze dacă elevii nu deţin un nivel avansat de limbă.

Într-adevăr, literatura la ora de franceză implică anumite dificultăţi de exploatare, legate în special de nivelul lingvistic al elevilor. Deoarece textele literare sunt folosite şi pentru dezvoltarea competenţelor lingvistice, este firesc ca, pentru nivelurile începătoare, să se recurgă la o abordare globală a textului literar, punându-se accentul pe activităţile de lectură literară, şi nu analiza detaliată a textului.

Pe de altă parte, activităţile bazate pe analiza textului presupun dezvoltarea unei competenţe literare. Pentru a realiza acest lucru, trebuie să-i determinăm pe elevi să practice mai des acest tip de lectură, deoarece, chiar dacă nu putem nega caracterul specific al limbii literare, acest lucru nu trebuie să ducă la concepţia greşită conform căreia literatura ar fi străină de realitatea lingvistică.

La începutul învăţării limbii franceze, un text literar poate fi folosit pentru însuşirea codului grafic şi fonetic al limbii sau pentru descoperirea anumitor funcţii ale limbajului scris.

Ulterior, se poate lucra partea de înţelegere a textului, care trebuie să faciliteze accesul la sens.

Începând cu nivelul intermediar, elevii pot asimila specificităţile diferitelor genuri de texte şi pot descoperi noi modalităţi de exprimare sau relaţia dintre culturi — literatura devenind, în acest caz, un mijloc de exploatare a aspectului intercultural în cadrul orelor de franceză.

În cele din urmă, literatura de idei trebuie exploatată la clasele de elevi care au deja un nivel avansat de limbă.

Putem concluziona că textul literar poate deveni, în funcţie de nivelul elevilor noştri:

- un **furnizor de elemente lingvistice**;
- **o metodă de identificare** a tehnicilor de scriere şi rescriere în context;
- **un document de studiu** al aspectului intercultural sau un mijloc de reflecţie asupra ideilor care pot avea legătură cu diverse domenii abordate la orele de franceză.

Micii noștri artiști

Roșu Alexandra
(elevă în clasa a IX-a C)

Pământul ce ne leagă

Pe meleaguri
Ce parcă din poveşti-s desprinse
Paşii ei cu teamă au călcat
Nu de frică,
Nu de spaimă,
Ci de grijă şi iubire.
Pentru tot ce a fost şi este,
Pentru lumi ce-au existat,
Pentru plânsete şi doruri
Ce ne leagă.

Sunt purtate
Chiar şi astăzi
C-o mândrie preaslvită
Din ruine ce-au născut
Şi din oamnei cu speranţă
Ce-au crezut.

Pe alei noi

Pe aleile bătătorite
De atâţia paşi greoi,
Am păşit astăzi cu senzaţii noi,
Cu propriile-mi gânduri , cu propriile-mi idei,
Am păşit astăzi
Pe aleile noi.

Poate ele m-au ales ,
Poate aşa a fost să fie -
Să-mi găsesc puterea
În noile ruine,
Să renasc şi eu
Din cenuşă şi necaz,
Să-nfloresc din nou
Cu mai multă putere-n glas.

Să dau glas şi locului,
Să-mi dau glas şi mie,
Să renaştem împreună
Din vechile ruine...

Toamna ce a plecat prea repede

Culori arămii ne împărtăşeşti,
Peisaje cu mii de poveşti,
Arbori vestejiţi şi reci,
Case unde arde deja focu',
Că vremea tare s-a schimbat,
Că gerul nu a aşteptat,
Şi în loc de toamna caldă,
Peste tot s-a împrăştiat

Gânduri în ceaţă

Cu gândurile apuse-n ceaţă,
mă întreb în fiecare zi:
De ce plâng norii?
Oare se ceartă între ei,
Au sentimente ce se frâng,
Sunt plini de teamă,
poate frică?
Au, oare, chip frumos şi veşnic
Ce-i stricat de plânsete nefalnice?

ARHIVE SAR

Granicz Bianca Marinela, clasa a XII-a A

Kocsis Alexandra Irina, clasa a XI-a A

Vlădulescu Bianca Maria, clasa a IX-a C

Răcianu Georgiana, clasa a XI-a A

..... pe urmele trecutului....

Absolvenţi din trecute generaţii ce s-au format în cadrul Liceului Silvic din Timişoara au trimis urări acum, la ceas aniversar...

(material realizat de prof. **Pașca-Cumpănaș Claudia** și prof. **Uleu Alina**)

"Cu ocazia acestei sărbători, nu doresc să vorbesc despre cei 35 de ani petrecuţi ca profesor în această şcoală, ci despre cei 4 ani trăiţi aici ca elev.

Am venit în clasa a IX-a, în anul 1974, când Liceul Silvic – cum se numea atunci simplu şi frumos – era considerat un liceu de elită. Era o perioadă în care liceele tehnologice se bucurau de respect, iar admiterea se făcea pe baza unui examen serios, la care se prezentau mult mai mulţi candidaţi decât locuri disponibile.

Dintre toţi cei admişi, eu eram singurul timişorean; ceilalţi colegi veneau din mediul rural, din judeţele arondate şcolii: Arad, Bihor, Alba, Hunedoara, Caraş-Severin, Mehedinţi, Gorj şi Dolj. În total, 38 de copii emoţionaţi, rupţi pentru prima dată de părinţi. Eu am fost singura excepţie, ceilaţi colegi locuind în internatul şcolii.

La şcoală se făcea carte serioasă, temeinică, în care româna şi matematica mergeau mână în mână cu biologia, fizica, chimia, engleza şi, bineînţeles, cu disciplinele de specialitate. Această pregătire solidă mi-a folosit enorm mai târziu, la facultate. Regulamentul era aproape semimilitar, iar disciplina – una care astăzi ar părea severă. Fiecare elev avea în grijă o porţiune din parcul şcolii, pe care o întreţinea cu mândrie şi responsabilitate.

Printre cele mai frumoase amintiri rămân cursul de schi de pe Muntele Mic, prevăzut în programa şcolară: două săptămâni de neuitat, alături de cei doi profesori de sport, la cabana şcolii care, din păcate, nu mai există astăzi. La fel de vii au rămas şi momentele în care am participat ca gonaşi la vânătorile prezidenţiale de pe fondurile speciale de la Pişchia şi Charlota – experienţe aparte, greu de uitat.

Perioadele de practică din plantaţiile silvice din judeţul Timiş şi din cele învecinate, precum şi practica agricolă de toamnă, când mergeam cu toţii la cules porumbul, au fost adevărate lecţii de viaţă. Am făcut parte din prima generaţie care a susţinut examenul de treaptă a II-a (pentru intrarea în clasa a XI-a), în urma căruia, din patru clase de a X-a, au rămas doar două. Selecţia era riguroasă, bazată pe cunoştinţe pe, muncă şi abilităţi practice.

Seriozitatea şcolii s-a reflectat şi în rezultatele absolvenţilor: două treimi dintre colegii mei au reuşit să intre la facultate, iar 12 dintre ei au devenit ingineri silvici.

Ceea ce ne leagă însă cel mai mult este faptul că nu am uitat niciodată unde ne-au fost rădăcinile. După întâlnirea de 10 ani de la absolvire, am hotărât să ne revedem în fiecare an – şi ne-am ţinut de cuvânt. În fiecare toamnă, ne adunăm pentru a ne povesti vieţile, dar şi pentru a vedea cum mai dăinuie „măreaţa noastră şcoală".

Cei mai mulţi dintre colegi au rămas în domeniul silvic, urcând treptat toate treptele profesiei: de la pădurar şi brigadier până la tehnician, inginer silvic, şef de ocol, director de direcţie silvică şi chiar director general al ROMSILVA.

Pentru mine, personal, această şcoală a însemnat o transformare profundă. Am venit un elev modest şi am plecat un tânăr încrezător, situat în prima treime a clasei, capabil să intre şi să absolve cu succes Facultatea de Silvicultură din Braşov – una dintre cele mai dificile facultăţi din acea vreme.

Privind în urmă, simt o recunoştinţă sinceră pentru anii petrecuţi aici. Liceul Silvic un mi-a oferit doar cunoştinţe, ci şi valori, prieteni şi o direcţie clară în viaţă. A fost locul în care am învăţat ce înseamnă munca, respectul, perseverenţa şi dragostea pentru natură.

De aceea, astăzi, când ne bucurăm împreună de aniversarea școlii, pot spune cu toată inima: sunt mândru că am fost și sunt parte din această mare familie a Liceului Silvic din Timișoara. Astăzi, când privesc înapoi, realizez că viața mea s-a suprapus peste viața acestei școli. Am crescut, am învățat și m-am împlinit odată cu ea. De aceea, îmi place să cred că o parte din ceea ce sunt se datorează acestei școli, așa cum și o parte din istoria ei poartă, undeva, și amprenta mea." (Prof. Ing. Arpad Andrei Kiraly, promoția 1974-1978)

"Sunt elev al promoției 1979–1983 a Liceului Silvic din Timișoara, ani care au lăsat în mine o amprentă adâncă, de neșters. Drumul până a deveni elev al acestui liceu nu a fost deloc ușor. Admiterea se făcea printr-o selecție riguroasă: am dat treapta I la începutul clasei a IX-a și treapta a II-a în clasa a XI-a. Probele erau complexe și solicitante — sportive, teoretice, dar și practice. Țin minte și acum proba de tragere cu armă, folosind muniție GECO, când trebuia să nimerim ținta aflată la o distanță de 100 de metri, măcar o dată. Nu era doar o probă de îndemânare, ci una de stăpânire de sine și de concentrare, valori care ne-au urmat apoi întreaga viață.

Viața de liceu se desfășura sub semnul disciplinei de fier. Profesorii erau severi, exigenți, dar corecți și dedicați meseriei. De la ei am învățat rigoarea, punctualitatea și respectul față de muncă. După ore, programul nostru era bine structurat: de la 15:30 până la 19:00 aveam meditații obligatorii, sub supravegherea pedagogilor. Cel mai exigent și respectat dintre ei era domnul Guiu Florian, un om care impunea respect prin exemplul personal, dar și prin grija sinceră față de elevi.

Internatul era plin de viață. Într-o cameră stăteam câte 8–10 elevi, iar atmosfera era una de familie mare, uneori gălăgioasă, alteori tăcută și concentrată asupra studiului. În vara anului 1981, internatul a fost modernizat, în urma unui concurs internațional la care au participat țările din Pactul de la Varșovia.

Practicile erau parte din formarea noastră. Țin minte toamnele petrecute la recoltat porumb, cu mâinile bătătorite și hainele pline de praf, dar și zilele de practică de schi la Muntele Mic, unde erau selectați elevii voluntari și cei cu abilități sportive. Totul era o lecție despre efort, disciplină și spirit de echipă.

Serile de marți aveau un farmec aparte: la cantină, era proiectat un film adus de cinematograful „Capitol", iar acele ore de relaxare ne făceau să uităm de oboseală și de griji. Iar la final, banchetul de absolvire a fost un moment de bucurie simplă și autentică. Școala avea propria fermă de porci, așa că mesele au fost îmbelșugate, iar costurile minime — un adevărat motiv de recunoștință și mândrie.

Privind înapoi, simt o profundă nostalgie pentru acele vremuri. Eram tineri, plini de idealuri, într-o lume în care respectul, prietenia și disciplina contau mai mult decât orice. Liceul Silvic din Timișoara nu a fost doar o școală — a fost o adevărată familie și o școală de viață, care mi-a format caracterul și mi-a oferit amintiri neprețuite, păstrate în suflet ca o comoară a tinereții mele." (prof. Vasile,Ivașcu promoția 1979–1983

”1885-2025 - 140 de ani de la înființarea acestui minunat liceu cu tradiție, care a dat naștere multor generații de silvicultori!
Fac parte din promoția care a absolvit în 2006, am venit special pentru a studia în cadrul acestui liceu tocmai din Gorj, urmând apoi și o facultate în același domeniu! În prezent, profesez ca și inginer silvic, meserie pe care mi-am ales-o cu sufletul și pe care o iubesc, fiind a patra generație de silvicultori din familia mea ! Majoritatea cunoștințelor acumulate pe parcursul celor patru ani de studiu în cadrul acestui liceu m-au ajutat ulterior în meseria pe care o am în prezent.

Astazi, la ani distanță, privesc cu recunoștință spre perioada petrecută la Liceul Silvic Timișoara și multumesc tuturor cadrelor didactice care m-au îndrumat în cei 4 ani de liceu!” (Codruța Mitan -fostă Filiș, promoția 2002-2006)

”Mă numesc Vlad. Sunt tatăl Evei, soțul Ginei, fiul lui Emil și al Adrianei, absolvent al Liceului Silvic, promoția 2012.

Îmi amintesc cu bucurie de cei patru ani de liceu. În acești ani, profesorii au clădit o fundație solidă pentru dezvoltarea mea ulterioară.

În ultimii 13 ani, mi-am continuat studiile, devenind ulterior inginer al celei mai mari companii de servicii petroliere din lume.

Cu ocazia împlinirii a 140 de ani de la înființare, le doresc profesorilor să continue să inspire noile generații, așa cum au făcut-o cu noi, pentru următorii 140!” (Juchiac Vlad, promoția 2008-2012)

”Pentru mine, Liceul „Casa Verde” este locul unde am intrat copil și am ieșit un adult responsabil, pregătit pentru viață. Acolo am avut profesori pe care îi iubesc din suflet și care mi-au oferit nu doar cunoștințe, ci și încredere. Astăzi, ca asistent social la DGASPC Timiș și practicant de karate, duc mai departe lecțiile de respect, echilibru și curaj învățate acolo. La mulți ani, „Casa Verde”, și mulțumesc pentru rădăcinile verzi pe care mi le-ai dăruit!” (Ioana Grigore, promoția 2018-2022)

”140 de ani de Liceu Silvic – cu drag și recunoștință, 140 de ani de istorie, tradiție și suflet verde. O vârstă frumoasă pentru un loc care a crescut și a format generații întregi de oameni ce poartă în inimă dragostea pentru natură și respectul pentru muncă și cunoaștere. Pentru mine, Liceul Silvic a fost mai mult decât o școală. A fost o familie, un loc în care am învățat nu doar teorie, ci și ce înseamnă prietenia, perseverența și legătura sinceră cu natura. Îmi amintesc diminețile reci în care pădurea din apropiere părea că ne salută tăcut, pauzele pline de râsete pe coridoare, emoțiile dinaintea testelor și bucuria micilor reușite împărtășite între colegi. Am fost elevă a liceului în anii 2020-2024, o perioadă care mi-a lăsat amintiri de neșters și oameni dragi care mi-au marcat drumul. Pentru mine, Liceul Silvic nu este doar un capitol din viață, ci o tradiție de familie.Generații înaintea mea au trecut pe aceste coridoare, purtând același respect pentru natură și aceeași mândrie de a aparține acestei școli. Este o moștenire pe care o duc mai departe cu bucurie și recunoștință. Astăzi sunt studentă la Universitatea Politehnica din Timișoara, iar tot ce am învățat la liceu mă însoțește zi de zi.

Seriozitatea, dragul de natură, dorința de a crește și de a construi. Privind înapoi, simt o mare mândrie că fac parte din această mare familie silvică, care de 140 de ani sădește rădăcini adânci și visuri înalte în sufletele elevilor săi. La mulți ani, drag Liceu Silvic! Să rămâi mereu un loc al valorilor, al prieteniei și al iubirii de natură – un colț de suflet verde pentru toate generațiile ce vor veni 🌲! 💚" (Răsmeriță Raluca, promoția 2020-2024)

➡ *„LA MULȚI ANI, DRAGA MEA ȘCOALĂ!" În 2015 am păşit timid pe coridoarele şcolii, cu ochii mari şi sufletul deschis. Patru ani mai târziu, în 2019, am plecat cu paşi siguri, purtând în mine lecţiile, prietenia şi visurile crescute acolo — în sălile de clasă, în mirosul de cretă şi în vocea caldă a profesorilor care m-au format prin răbdarea, exigenţa şi încrederea lor, am învăţat să fiu disciplinat, să gândesc limpede şi să-mi urmez drumul cu demnitate. Le sunt recunoscător pentru fiecare lecţie, fiecare încurajare şi fiecare pas făcut alături de mine. Astăzi sunt cadru militar la UM 02307 SIBIU, asistent medical generalist şi broker de asigurări; port cu mine în fiecare zi lecţiile şi valorile învăţate acasă şi aici, în acest liceu care m-a format. Sunt mândru şi fericit de trofeele sportive câştigate pe plan personal, de cele câştigate împreună cu echipa, de diplomele obţinute şi de activităţile organizate prin intermediul consiliului elevilor pe care l-am organizat. Toate aceste momente nu fac decât să reflecte implicarea mea sinceră, recunoştinţa profundă şi dragostea durabilă faţă de acest liceu care m-a format.*

*La împlinirea celor 140 de ani, îţi doresc să rămâi un loc al curajului, al cunoaşterii şi al demnităţii. Să creşti generaţii care să-şi iubească ţara şi să-şi urmeze chemarea. Cu recunoştinţă, Plt. SIMA AUGUSTIN MIHAI (*promoția 2015-2019)

➡ *"Liceul meu, cu o istorie de 140 de ani, este un loc deosebit care a lăsat o amprentă importantă asupra vieților multor generații. Când am păşit pentru prima dată în curtea liceului, în promoția 2005- 2009, am simțit că mă aflu în fața unei tradiții glorifice, care a format și a educat tineri de-a lungul decadelor.*

Liceul a fost mereu un far de cunoaștere și cultură, un loc unde visurile prindeau viață. Fiecare zi petrecută acolo era plină de provocări și descoperiri. Profesorii noștri, oameni dedicați și inspirați, ne-au îndrumat pe parcursul acestor ani, învățându-ne nu doar lecțiile din manuale, ci și valori esențiale precum respectul, responsabilitatea și empatia.

Deși m-am mutat în Germania și distanța fizică poate părea mare, am păstrat mereu o legătură strânsă cu liceul meu. Am urmărit cu mândrie cum generațiile care au venit după noi continuă să țină vie tradiția de excelență și să se implice în proiecte. 140 de ani de existență reprezintă nu doar o sărbătoare a trecutului, ci și un angajament pentru viitor.

Amintirile mele din liceu sunt pline de momente frumoase: serbări, excursii, dar și clipe de neuitat cu colegii, cum ar fi întâlnirile spontane după școală sau petrecerile de sfârșit de an. Aceste momente au consolidat legături de prietenie care au rezistat în timp, indiferent de locul în care ne aflăm acum.

Pe măsură ce liceul meu împlinește 140 de ani, mă simt recunoscătoare că am avut oportunitatea de a face parte din această comunitate. Îi doresc toate cele bune și mă bucur să văd că valorile pe care le-am învățat acolo continuă să fie transmise noilor generații. Liceul meu rămâne mereu în inima mea, un simbol al creșterii și al descoperirii de sine în primii ani de tinerețe. La mulți ani, liceul meu! " (Gulie Andreea Gabriela, promoția 2005-2009)

➡ *"OM DE PĂDURE SÎNT ŞI-MI PLACE FRUNZA", spunea marele nostru poet şi filosof LUCIAN BLAGA, iar eu, crescând şi trăind la streaşina pădurii, le-am scrijelit în suflet, dându-le*

valențe de simbol vieții mele. Visul meu copilăresc de a-mi înfrăți existența cu frunza verde, a devenit aievea in clipă când regretata mea mamă, mi-a oferit sprijin necondiționat de a urma cursurile unui liceu de specialitate la Timișoara. Impactul emoțional cu primul pas facut in măreția verde a LICEULUI SILVIC ''PĂDUREA VERDE '' a fost definitorie în a-mi împlini visul. Am fost școlit la o adevărată CETATE DE CULTURĂ !

Am avut dascăli unici, dedicați profesional și sufletește în a ne îndruma pașii pe cărările pădurii ! Nu voi uita niciodată unicele clipe in care sorbea fiecare gest, privire ale dascălilor mei: Prof.ing VICTOR POSTOLACHE, prof.ing KOCSIS LADISLAU, prof.ing. MANCIU CORNEL, prof.ing.MIOARA VLAD, prof.ing.VIRGIL VLAD, prof. EMILIA UNGUREANU, prof.RODICA MACOVIEVICI, prof.ADRIANA MUNTEANU, prof.DELIA ENĂCHESCU, prof.IRINA HOBORKA, prof. MARIA HERBEI, prof.GHEORGHE NICOLAE, cei care ne-au devenit mentori, care ne-au imprimat in suflet respectul față de frunza verde și de aproapele, responsabilitatea față de meseria de silvicultor ! La ceas aniversar, cu emoții sincere, urez LICEULUI SILVIC ''Casa VERDE '', ANI MULȚI, CU REALIZĂRI, CU GENERAȚII DE ABSOLVENȚI IUBITORI DE PADURE SI DE FRUMOS !

CU PRETUIRE PENTRU DASCĂLII MEI ȘI ȘCOALA MEA DRAGĂ! RADU POTORAN, *inginer silvic* promoția 1974-1978

➡ *"Mândria mea legată de meseria de silvicultor, rămâne absolvirea Liceului Silvic din Timișoara! La mulți ani la ceas aniversar!"* (Alexandru-Endre Pongracz, promoția 1985-1989)

➡ *"140 de ani de Liceu Silvic! Acest loc va rămîne mereu o parte din mine – aici am crescut, am învățat ce înseamnă munca, respectul și dragostea pentru natură. Anii petrecuți printre acei oameni minunați mi-au dat curajul să merg mai departe, să cred în mine și în drumul ales.*

Acum, ca studentă în anul I la FIA – Inginerie Alimentară, privesc cu recunoștință spre liceul care mi-a pus bazele și mi-a format valorile. Mulțumesc din inimă profesorilor și colegilor pentru toate momentele frumoase!

La mulți ani, drag liceu, și la cât mai multe generații care să poarte cu mândrie spiritul silvic!" (Lugojan Denisa, promoția 2021-2025)

➡ *"La acest ceas aniversar, plin de emoție și bucurie, ne întoarcem cu gândul la anii petrecuți în această școală, locul unde am învățat nu doar lecțiile din manuale, ci și lecțiile vieții. Aici am descoperit prietenia, respectul și puterea de a visa.*

În numele promoției 2003, doresc să transmit cele mai calde gânduri de recunoștință, profesorilor care ne-au format, care au avut răbdare, încredere și dăruire. Mulțumim pentru toate sfaturile, pentru exigență, dar mai ales pentru dragostea cu care ne-ați ghidat pașii spre viitor. Astăzi, privim înapoi cu mândrie și înainte cu speranță. Această școală rămâne pentru noi un loc al începuturilor frumoase, al valorilor și al sufletului.

Mă bucur că au intrat și copiii mei la acest liceu!

La mulți ani, dragă școală! Să rămâneți mereu un far al cunoașterii și un sprijin pentru generațiile viitoare!" Cu respect și emoție, Preot Pașcalău Nicolae Iosif , pomoția 1999-2003

LICEUL TEHNOLOGIC DE SILVICULTURĂ ŞI AGRICULTURĂ *"CASA VERDE"* în imagini mai sugestive decât o mie de cuvinte

Fotografii
prof. Balint Alina
prof. Kovacs Alina
prof. Duceag Marius

Colectivul de redacție:

Director, prof. **OANCEA FLORIN** Director-adjunct, prof. **TRANDAFIR NICOLETA**

Coordonatori revistă:
- Prof. **PAȘCA-CUMPĂNAȘ CLAUDIA**
- Prof. **ULEU ALINA**
- Informatician **URECHE GEORGETA IRINA**

Adresa:
Liceul Tehnologic de Silvicultură și Agricultură *"Casa Verde"*
Aleea Pădurea Verde nr. 5; Timișoara
Cod poștal 300310
Contact: Tel/Fax:0256.220.093
e-mail: lsilvic@gmail.com
Site: www.lcasaverde.ro
Facebook: Liceul Tehnologic de Silvicultura și Agricultura Casa Verde Timisoara

ANIVERSAR

Sponsor al Liceului Casa Verde

Comtim România – Partener pentru viitorul tinerilor din Banat

Comtim România, lider național în domeniul creșterii animalelor și cel mai mare producător de carne de porc din țară, susține cu mândrie Liceul Silvic „Casa Verde" din Timișoara în formarea noilor generații de specialiști în domeniul veterinar și agroalimentar. Comtim România își desfășoară activitatea printr-un model integrat de producție „Din fermă în furculiță. Cu responsabilitate.". Începând din 2004, compania a investit peste 600 de milioane de dolari în dezvoltarea operațiunilor sale și având în prezent peste 4.800 de locuri de muncă la nivel de grup în România.

Educație și oportunități pentru tineri

Comtim România investește constant în educația și formarea profesională a tinerilor din comunitățile în care activează. Compania a susținut Liceul Silvic „Casa Verde" în demersul de a crea specializarea de tehnicieni veterinari, oferind elevilor oportunități reale de instruire aplicată și, ulterior, posibilitatea angajării în cadrul grupului. La finalul celor patru ani de studiu, elevii dobândesc calificarea de tehnician veterinar, o bază solidă care le oferă două direcții de dezvoltare profesională:

- Posibilitatea de angajare în cadrul Comtim România, unde își pot începe cariera în domeniul creșterii animalelor;
- Continuarea studiilor universitare la facultăți de profil — agronomie, medicină veterinară, inginerie alimentară sau domenii conexe — cu posibilitatea de a participa în cadrul programului de Internship Comtim România, pentru a acumula experiență practică în timpul facultății.

Parteneriat pentru viitor

Comtim România consideră că investiția în educație este cheia dezvoltării durabile a comunității. Înființarea clasei de tehnicieni veterinari în cadrul Liceului Silvic „Casa Verde" a reprezentat un pas important în consolidarea parteneriatului dintre mediul educațional și cel economic, oferind tinerilor șansa unei cariere stabile și a unei formări profesionale de calitate.

Programe de sprijin pentru educație derulate de Comtim România

Încă din 2009, Comtim România a dezvoltat un amplu program de internship și stagii de practică, destinat studenților și tinerilor pasionați de agricultură, medicină veterinară, inginerie alimentară sau domenii conexe. De la lansare și până astăzi, peste 850 de tineri au beneficiat de această experiență profesională, dobândind competențe esențiale pentru o carieră de succes în industria agroalimentară. Partenerii academici ai programului includ universități de prestigiu precum USAMVB Timișoara, Politehnica Timișoara, UVT Timișoara, USAMV Cluj-Napoca, USAMV Iași, USAMV București și UMF „Victor Babeș" Timișoara. *Prin programele sale de responsabilitate socială – „Adoptă o școală", „Din nou la școală", „Academics" și „Stagii de Internship" – Comtim România continuă să susțină educația, performanța și dezvoltarea personală a tinerilor din Banat și din întreaga țară.*

Mai multe detalii: www.comtimromania.ro | **Facebook** Comtim | **Instagram & Tik Tok** Comtim.ro | **LinkedIn & Pinterest** & **Youtube** Comtim România

Anul IV Nr. 1(6)/ noiembrie 2025
ISSN 2558-829X, ISSN-L 2558-829X
Autorii sunt direct răspunzători de conținutul materialelor pe care le semnează.

www.lcasaverde.ro

Liceul Tehnologic de Silvicultura si Agricultura Casa Verde Timisoara

ISSN 2558-829X, ISSN-L 2558-829X
Autorii sunt direct răspunzători de conținutul materialelor pe care le semnează.